



Рис. 1.33. Панорамен изглед към Рим от „античната“ „Геометрия“ на Евклид, издадена уж през 1547 г. Показан е средновековен Рим, готическа християнска църква и т.н. От [1374], с. 103.

„Царят на Славяните“. Рис. 1.34 – старинно изображение на Питагор (вляво), Евклид (в средата) и Птолемей (вдясно).

Историкът на математиката И. Г. Башмакова съобщава, че още преди публикацията на първия латински превод на „Аритметиката“ от „античния“ Диофант европейските учени „са използвали алгебричните методи на Диофант, без да познават произведенията му“ [250], с. 25. И. Г. Башмакова определя ситуацията само като „донякъде парадоксална“. Първото издание на „Аритметиката“ е от 1575 г. от н.е. Ако Коперник е продължил без забавяне работата на Птолемей в „Алмагест“ – ще напомним, че интересът към публикацията на „Алмагест“ почва непосредствено преди епохата на Коперник, вж. подробности в книгата „Астрономически анализ на хронологията“ – тогава пак толкова скоро Ферма (1601–1665) е продължил работата на Диофант.

Историята на ръкописите и печатните издания на „античния“ Архимед е във вече известния ни шаблон. И. Н. Веселовски съобщава, че основа на всички съвременни издания на Архимед е ЗАГУБЕН ръкопис от XV в. и константинополският палимпсест, намерен едва през 1907 г. Смята се, че първите ръкописи на „античния“ Архимед стигат до Европа едва през 1204 г. Първият превод е направен уж през 1269 г. Но пълният текст е открит едва през 1884 г. Тоест в ДЕВЕТНАДЕСЕТИ ВЕК. Първото печатно издание излиза уж през 1503 г. Първото гръцко издание – през 1544 г. И едва „след това учените почват да използват трудовете на Архимед“ [40], с. 54–56.